

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010391
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2113010391.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera vo veci odsúdeného S. Q., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.05.2013 sp.zn. 30PP/31/2013 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona účinného od 01.01.2006 zamietol žiadosť odsúdeného S. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 23.06.2008 sp.zn. 4T/181/2008 v trvaní 7 rokov a 9 mesiacov a Okresným súdom Senica zo dňa 14.01.2005 sp.zn. 2T/3/2005 v trvaní 8 mesiacov.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd I. stupňa síce konštatoval, že odsúdený splnil lehotu v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tak naplnil formálnu podmienku, avšak nespĺňa súčasne dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním a plnením pracovných povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie a že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukázal na závažnosť trestnej činnosti, za ktorú boli odsúdenému uložené tresty, ktoré v súčasnej dobe vykonáva, ako aj na to, že odsúdený má sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti čo vyvodil z toho, že doposiaľ bol 9-krát trestne stíhaný.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, po jeho vyhlásení, sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil. Namietal správnosť záverov súdu I. stupňa, pokiaľ spochybnil, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život. Taktiež namietal postup súdu I. stupňa ktorý ignoroval závery hodnotenia zo strany ústavu na výkon trestu ako aj doporučenie ústavu na jeho podmiennečné prepustenie. Takýmto prístupom súd spochybňuje význam a účel hodnotenia a odporúčania zo strany ústavu. Má za to, že práve príslušníci zboru, ktorí hodnotenie vypracovávajú sú ľudia, ktorí v posledných rokoch jeho života boli s ním v každodennom styku a teda možno z tohto vyvodit', že svojim správaním preukázal polepšenie. Namietal argumentáciu súdu I. stupňa čo sa týka jeho trestnej minulosti, keď vychádzal len z odpisu registra trestov a nevyporiadal sa s tou skutočnosťou, že všetky predchádzajúce odsúdenia riadne vykonal, vyhovel konkrétnym zákonným podmienkam, a teda bol splnený účel trestu.

Okresný prokurátor sťažnosť nepodal.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa správne ustálil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného zákona. Zákonný a správny bol postup súdu I. stupňa aj ohľadom vyhodnotenia osoby odsúdeného z hľadiska súčasného splnenia dvoch materiálnych podmienok. Je nesporné, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody od 05.09.2007, kedy bol do výkonu trestu dodaný z väzby. Zo začiatku jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, sporadicky porušoval ústavný poriadok. Z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou bol odsúdený preradený dňa 27.08.2012. Jeho správanie v tomto ústave je na požadovanej úrovni, výchovné nespôsobuje, doposiaľ bol 4-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne testy vykázané nemá. Odvolací súd má za to, že správanie a vystupovanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody tak ako vyplýva z hodnotenia ústavu, nie je takého charakteru, aby bolo na jeho základe možné jednoznačne ustáliť, že plnením pracovných povinností a správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie. Vzhľadom na dĺžku doposiaľ vykonaného trestu a závažnosť trestnej činnosti, za ktorú mu boli tresty uložené, nemožno považovať udelenie 4 disciplinárnych odmien za dostatočné z hľadiska podmieňaného prepustenia. Súd I. stupňa nepochybil, keď vyhodnotil osobu odsúdeného a jeho trestnú minulosť ako takú, ktorá nedáva záruky, že v prípade prepustenia bude viesť riadny život. V tomto smere je potrebné poukázať opätovne na to, že odsúdený sa doposiaľ dostal do rozporu so zákonom celkovo 11-krát, vo výkone trestu je po 4-krát. Z uvedeného možno vyvodiť, že ani predchádzajúce podmieňané tresty odňatia slobody resp. vykonané nepodmieňané tresty nedosiahli očakávaný účel, pretože odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti. V osobe odsúdeného sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti.

Krajský súd mal za to, že sťažnostné dôvody odsúdeného nemôžu podmieniť iné rozhodnutie vo veci než to, ako rozhodol okresný súd. Súčasná zákonná úprava totiž jednoznačne vyžaduje, aby boli súčasne splnené dve materiálne podmienky tak ako boli rozvedené vyššie, v tomto smere nemožno preceňovať ani hodnotenie riaditeľa ústavu.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené o výrokovej časti, keď v podrobnostiach poukazuje na správne dôvody napadnutého uznesenia s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.